

LBK nr 950 af 24/09/2009 Gældende
(Råstofloven)
Offentliggørelsesdato: 08-10-2009
Miljøministeriet

Senere ændringer til forskriften
LOV nr 484 af 11/05/2010 § 3

Dokumentets indarbejdede forskrifter
LBK nr 1025 af 20/10/2008
LOV nr 1336 af 19/12/2008
LOV nr 515 af 12/06/2009

Links til EU direktiver, jf. note 1
31979L0409
31992L0043
32004L0035
32006L0021

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- [Kapitel 1](#) Formål m.v.
- [Kapitel 2](#) Råstofhusholdning
- [Kapitel 3](#) Forekomster på landjorden
- [Kapitel 4](#) Forekomster på søterritoriet og kontinentalsoklen
- [Kapitel 5](#) Ekspropriation
- [Kapitel 6](#) Indberetninger og undersøgelser
- [Kapitel 7](#) Tilsyn
- [Kapitel 7 a](#) Miljøskade
- [Kapitel 8](#) Administrative bestemmelser
- [Kapitel 9](#) Søgsmål og straf
- [Kapitel 10](#) Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om råstoffer¹⁾

Hermed bekendtgøres lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 20. oktober 2008, med de ændringer der følger af § 34 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og lov nr. 515 af 12. juni 2009.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Lovens formål er at sikre:

- 1) at udnyttelsen af råstofforekomsterne på land og hav sker som led i en bæredygtig udvikling efter en samlet interesseafvejning og efter en samlet vurdering af de samfundsmæssige hensyn, der er nævnt i § 3,

- 2) at indvinding og efterbehandling tilrettelægges således, at det efterbehandlede areal kan indgå som led i anden arealanvendelse,
- 3) en råstofforsyning på længere sigt,
- 4) at råstofferne anvendes i forhold til deres kvalitet, og
- 5) at naturbundne råstoffer i videst muligt omfang erstattes af affaldsprodukter.

§ 2. Loven omfatter sten, grus, sand, ler, kalk, kridt, tørv, muld og lignende forekomster. Loven gælder ikke for råstoffer, der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

§ 3. Ved lovens anvendelse skal der på den ene side lægges vægt på råstofressourcernes omfang og kvalitet og en sikring af råstofressourcernes udnyttelse samt tages erhvervsmæssige hensyn. På den anden side skal der lægges vægt på miljøbeskyttelse og vandforsyningsinteresser, beskyttelse af arkæologiske og geologiske interesser, naturbeskyttelse, herunder bevarelsen af landskabelige værdier og videnskabelige interesser, en hensigtsmæssig byudvikling, infrastruktur anlæg, jord- og skovbrugsmæssige interesser, sandflugtsbekæmpelse og kystsikkerhed, fiskerimæssige interesser, ulemper for skibs- og luftfarten samt ændringer i strøm- og bundforhold.

Kapitel 2

Råstofhusholdning

§ 4. Miljøministeren kan med henblik på at sikre en ressourceøkonomisk anvendelse af råstofforekomsterne fastsætte regler om:

- 1) mængden og kvaliteten af de råstoffer, der må anvendes ved udførelsen af bygge- og anlægsarbejder,
- 2) at der ved udførelsen af bygge- og anlægsarbejder skal anvendes affalds- eller erstatningsprodukter eller ske genanvendelse,
- 3) mængden og kvaliteten af de råstoffer, der må anvendes ved fremstilling af industriprodukter,
- 4) oparbejdning af visse råstofkvaliteter i forbindelse med indvindingen, og
- 5) at affalds- eller erstatningsprodukter samt oprensings- og uddybningsmaterialer (klapmaterialer) fra det danske havområde skal nyttiggøres eller genanvendes som råstoffer.

Kapitel 3

Forekomster på landjorden

Kortlægning og planlægning

§ 5. Regionsrådet udfører en kortlægning af råstofforekomsterne på landjorden.

§ 5 a. Regionsrådet udarbejder en plan for indvinding af og forsyning med råstoffer. Råstofplanen udarbejdes på grundlag af kortlægningen og skal omfatte en periode på mindst 12 år.

Stk. 2. På baggrund af en samlet vurdering af udviklingen i regionen og de hensyn, der er nævnt i § 3, fastlægger regionsrådet overordnede retningslinjer for råstofindvindingen, herunder udlæg af graveområder og råstofinteresseområder i råstofplanen.

Stk. 3. Råstofplanen må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3 i lov om planlægning eller miljømålsloven.

Stk. 4. Råstofplanen må ikke være i strid med den regionale udviklingsplan.

Stk. 5. Kommunalbestyrelserne er bundet af råstofplanen i deres planlægning og administration.

§ 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for regionsrådets kortlægning og planlægning efter §§ 5 og 5 a.

§ 6 a. Før udarbejdelsen af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil indkalder regionsrådet ideer, forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet. Indkaldelse sker ved offentlig bekendtgørelse.

Stk. 2. Indkaldelsen skal indeholde en beskrivelse af status på området og beskrivelse af hovedspørgsmål for den kommende planlægning. Indkaldelsen sker med en svarfrist på 8 uger.

Stk. 3. Regionsrådets forslag til råstofplan udsendes i offentlig høring med en frist på 8 uger til at fremsætte indsigelser.

Stk. 4. En råstofplan kan ikke vedtages endeligt, hvis miljøministeren til varetagelse af statslige interesser har modsat sig dette skriftligt over for regionsrådet inden udløbet af indsigelsesfristen. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 5. I forbindelse med den endelige vedtagelse af råstofplanen kan der foretages ændring af det offentliggjorte planforslag. Berører ændringen på væsentlig måde andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af planen ikke ske, før de pågældende har fået lejlighed til at udtale sig. Ved væsentlige ændringer i et forslag til råstofplan skal miljøministeren have lejlighed til at udtale sig. Regionsrådet fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag, skal dette offentliggøres efter reglerne i stk. 3.

Stk. 6. Regionsrådet sørger for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne råstofplan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Råstofplanen sendes samtidig til miljøministeren samt til øvrige myndigheder, hvis interesser berøres. Råstofplanen skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 7. Regionsrådet gennemgår råstofplanen hvert fjerde år i forbindelse med revision af den regionale udviklingsplan for at vurdere, om der er behov for justeringer eller revision. Til brug for vurderingen udarbejdes en redegørelse, som udsendes i offentlig høring i mindst 8 uger. På dette grundlag beslutter regionsrådet, om der er behov for at udarbejde en ny råstofplan.

Stk. 8. Proceduren for udarbejdelse af tillæg til en råstofplan følger bestemmelserne i stk. 1-7.

Stk. 9. Miljøministeren kan i særlige tilfælde pålægge regionsrådet at tilvejebringe en råstofplan med et nærmere bestemt indhold.

Tilladelse m.v.

§ 7. Erhvervsmæssig indvinding af råstoffer og etablering af anlæg på indvindingsstedet til brug for indvindingen må kun ske efter tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Tilladelse til indvinding på strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan kun meddeles med tilslutning fra Kystinspektoratet.

Stk. 2. Ikke-erhvervsmæssige indvindinger på mere end 200 m³ årligt og prøvegravninger på mere end 200 m³ skal anmeldes til kommunalbestyrelsen, inden indvindingen eller prøvegravningen påbegyndes. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om indvindingsområdet samt arten, mængden og anvendelsen af råstoffet. Kommunalbestyrelsen kan inden 4 uger efter, at anmeldelsen er modtaget, stille vilkår for indvindingen eller prøvegravningen. På strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan kommunalbestyrelsen til enhver tid forbyde yderligere indvinding eller stille særlige vilkår for indvindingen.

Stk. 3. Der skal foretages efterbehandling enten løbende eller efter afslutningen af ikke-erhvervsmæssige indvindinger og prøvegravninger som nævnt i stk. 2.

§ 8. En ansøgning om tilladelse efter § 7 gælder også som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning til råstofindvinding i jorden.

§ 9. Tilladelse til indvinding af råstoffer kan gives for indtil 10 år. I særlige tilfælde kan en tilladelse gives for en længere periode.

Stk. 2. Inden for det område, som tilladelsen omfatter, kan der indvindes andre råstoffer eller større mængder end angivet i tilladelsen, såfremt der sker anmeldelse til kommunalbestyrelsen inden 4 uger

efter, at den pågældende indvinding er påbegyndt. Kommunalbestyrelsen kan, inden 4 uger efter at anmeldelsen er modtaget, forbyde videre indvinding, der strider mod den meddelte tilladelse eller stille særlige vilkår for indvindingen.

§ 10. En tilladelse efter § 7, stk. 1, skal indeholde vilkår om

- 1) virksomhedens drift og om efterbehandling af arealet med henblik på at begrænse miljømæssige gener og forebygge forurening af grundvandet og jorden,
- 2) at der stilles sikkerhed for, at indvindingsområdet bliver efterbehandlet, og
- 3) at indvindingen og efterbehandlingen sker efter en plan, der er godkendt af kommunalbestyrelsen, og som indeholder hovedelementerne for indvindingen og efterbehandlingen.

Stk. 2. En tilladelse kan indeholde vilkår om, at råstofferne skal oparbejdes bedst muligt i forhold til deres kvalitet eller skal anvendes til bestemte formål.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte yderligere vilkår for at varetage de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 4. Sikkerhedsstillelsen som nævnt i stk. 1, nr. 2, skal dække kommunalbestyrelsens udgifter til efterbehandling ved en selvhjælpshandling, jf. § 33, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, hvis grundlaget for beregningen ændres væsentligt.

Stk. 5. Vilkår, der knyttes til en tilladelse efter stk. 1, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår retten er stiftet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen foranlediger, at vilkår om efterbehandling tinglyses på ejendommen for ejerens regning. Reviderede vilkår som følge af forbud efter § 52 i lov om forurennet jord tinglyses dog for kommunalbestyrelsens regning.

Stk. 7. En tilladelse efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke udnyttes inden 3 år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

§ 11. En tilladelse kan i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller af lovgivningen i øvrigt tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. En tilladelse til råstofindvinding på strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan til enhver tid begrænses eller tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen.

Underretning og klage

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette de klageberettigede, jf. § 15, om afgørelser, der kan påklages efter § 13. Underretning til dem, der er nævnt i § 15, nr. 4-7, kan dog finde sted ved offentlig annoncering, medmindre de klageberettigede har anmodet om skriftlig underretning.

§ 13. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, kan, for så vidt angår forekomster på landjorden, påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 7, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 11 kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Regionsrådets afgørelser kan, for så vidt angår retlige spørgsmål, påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16.

Stk. 3. Miljøministerens afgørelser efter regler, der fastsættes i medfør af lovens § 36, kan påklages til Naturklagenævnet efter bestemmelserne i §§ 14-16. Miljøministerens afgørelser efter loven eller efter de regler, der fastsættes i medfør af loven, vedrørende forekomster på landjorden kan i øvrigt ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 14. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i klager efter loven, når klagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 2. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 15. Klageberettiget er

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) offentlige myndigheder,
- 3) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
- 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 5) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 6) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 7) enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter kapitel 7 a kan påklages af de personer, organisationer m.v., der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4-7.

Stk. 3. Ved klage efter stk. 1, nr. 5 og 6, jf. stk. 2, kan Naturklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.

§ 16. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Klage indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden videresender klagen til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 4. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet.

Efterforskning

§ 17. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at efterforskning af råstoffer i særlige tilfælde kun må ske efter tilladelse fra regionsrådet.

Kapitel 4

Forekomster på søterritoriet og kontinentalsoklen

Kortlægning og planlægning

§ 18. Miljøministeren udfører kortlægning af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen.

Stk. 2. Miljøministeren kan på grundlag af kortlægningen efter stk. 1 udarbejde planer for råstofindvindingen.

Godkendelse af indvindingsmateriel

§ 19. (Ophævet)

Tilladelse til efterforskning og indvinding

§ 20. De af loven omfattede råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen tilhører den danske stat. Efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun ske efter tilladelse meddelt af miljøministeren efter denne lov.

Stk. 2. Miljøministeren kan på nærmere fastsatte vilkår, jf. § 21, meddele tilladelse til efterforskning eller indvinding af et eller flere råstoffer på følgende måder:

1) Tilladelse med eneret til efterforskning eller indvinding kan efter offentlig indkaldelse af ansøgninger på baggrund af nærmere fastsatte kriterier, herunder et minimumsprogram for efterforskning og miljøvurdering, meddeles på grundlag af størrelsen af det vederlag, ansøgerne tilbyder at betale ved udstedelsen af indvindingstilladelsen. Såfremt flere ansøgere tilbyder at betale samme vederlag, indkaldes supplerende tilbud fra disse ansøgere.

2) Tilladelse til efterforskning eller indvinding i områder omfattet af § 22, stk. 1, kan meddeles efter ansøgning.

3) Tilladelse til efterforskning eller indvinding af sand til større opfyldningsopgaver, til kystbeskyttelse og til nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmateriale kan efter ansøgning meddeles til bygherren.

4) Tilladelse til efterforskning uden efterfølgende indvindingsret kan meddeles efter ansøgning.

Stk. 3. Der kan kun meddeles tilladelse i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder.

Stk. 4. Der kan ikke gives tilladelse til opfiskning af søsten med grab el.lign.

Stk. 5. Ved meddelelse af tilladelse skal der lægges vægt på en vurdering efter § 1 og § 3.

§ 20 a. Tilladelse efter § 20 meddeles for en tidsbegrænset periode. Tilladelse til henholdsvis efterforskning og indvinding meddeles hver for sig. I en tilladelse til efterforskning efter § 20, stk. 2, nr. 1, kan der gives ansøgeren fortrinsret til indvindingstilladelse. I en efterforskningstilladelse med fortrinsret kan det bestemmes, at efterforsknings- og undersøgelsesdata skal behandles fortroligt i et nærmere fastsat tidsrum, jf. stk. 5.

Stk. 2. Tilladelse efter § 20 kan ikke gives i områder med en vanddybde på mindre end 6 m.

Stk. 3. Miljøministeren kan, for så vidt angår indvinding i områder med en vanddybde på mindre end 6 m, gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2, når en værdifuld råstofforekomst kan indvindes, uden at indvindingen er i konflikt med væsentlige kulturarvs- og naturmæssige værdier.

Stk. 4. Det påhviler ansøgeren til en tilladelse efter § 20 at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af tilladelse efter § 20, herunder om betingelser for og afholdelse af auktion og overbud, kriterier i forbindelse med auktion, tidsbegrænsning, eneret og fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata og om tilladelsesordningen i øvrigt.

§ 21. En tilladelse efter § 20 til efterforskning kan indeholde

1) vilkår om størrelsen af det årlige vederlag til staten, som på baggrund af det afgivne tilbud vil blive fastsat i den efterfølgende indvindingstilladelse,

2) vilkår om gennemførelse og indhold af den råstofgeologiske efterforskning af området, herunder om efterforskningens omfang, plan for efterforskningens faser, tidsplan og fremdrift,

3) planlægningsmæssige og ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne skal anvendes til bestemte formål,

4) vilkår til begrænsning af de miljø-, kulturarvs- og naturmæssige virkninger af efterforskningen,

5) vilkår om rapportering af efterforskningens forløb og resultater, herunder frist for rapportering og frist for ansøgning om tilladelse til indvinding,

6) vilkår om, at tilladelsen skal udnyttes, og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum,

7) vilkår om anmeldelse af det efterforskningsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at efterforskningsmateriellet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og

8) yderligere vilkår til varetagelse af de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 2. En tilladelse efter § 20 til indvinding kan indeholde

1) vilkår om gennemførelse af indvindingen, herunder om begrænsning af miljø-, kulturarvs- og naturmæssige virkninger, og om overvågning,

- 2) planlægningsmæssige og ressourceøkonomiske vilkår, herunder vilkår om, at råstofferne skal anvendes til bestemte formål,
- 3) vilkår om opmåling efter endt indvinding til kontrol af overholdelse af vilkår om områdets tilstand, eventuel efterbehandling som følge af kontrolmålingens resultater, søopmåling og efterfølgende miljøovervågning,
- 4) vilkår om, at der stilles fornøden sikkerhed til gennemførelse af de foranstaltninger, der er nævnt i nr. 3,
- 5) vilkår om overdragelse af tilladelsen,
- 6) vilkår om, at tilladelsen skal udnyttes, herunder om årlig indvindingsmængde, og om bortfald af tilladelsen, hvis den ikke udnyttes inden for et fastsat tidsrum,
- 7) vilkår om anmeldelse af det indvindingsmateriel, der anvendes, og vilkår om indretningen heraf, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende bestemt elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position og arbejde m.v., og
- 8) yderligere vilkår til varetagelse af de hensyn, der er nævnt i § 3.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter i en tilladelse til efterforskning eller indvinding efter § 20 vilkår om betaling af vederlag til staten, jf. § 22 a. I indvindingstilladelser, hvor råstofferne benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra transportministeren, jf. § 16, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse, kan der ikke stilles vilkår om betaling af vederlag. Tilsvarende gælder for indvindingstilladelser til anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen vedtaget ved lov.

Stk. 4. I indvindingstilladelser efter § 20, stk. 2, nr. 3, til offentlige bygherrer til brug for udbygning eller nyanlæg af veje, broer, jernbaner og diger stilles der ikke vilkår om vederlag.

§ 22. Miljøministeren udlægger ved bekendtgørelse områder til fælles råstofindvinding og fastsætter regler for meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding i disse områder, herunder om ændring og tilbagekaldelse og vilkår efter § 21.

Stk. 2. Såfremt et område, der er udlagt efter stk. 1, ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, ophæves udlægningen.

Stk. 3. Miljøministeren kan ved bekendtgørelse udlægge områder, som forbeholdes råstofforsyning, herunder særlige råstofforsyningsbehov.

Vederlag

§ 22 a. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 1, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. kvadratkilometer tilladt indvindingsareal og et produktionsvederlag på mindst 2,50 kr. pr. kubikmeter indvundne råstoffer.

Stk. 2. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 2, betales 8 kr. pr. kubikmeter indvundne råstoffer. Såfremt indvinderen har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering i det pågældende område, betales 6 kr. pr. kubikmeter indvundne råstoffer.

Stk. 3. Som vederlag for en tilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 3, betales et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. kvadratkilometer og et produktionsvederlag på et beløb pr. kubikmeter indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, udgør produktionsvederlaget 2,50 kr. pr. kubikmeter.

Stk. 4. Der betales ikke vederlag for oprensings- og uddybningsmateriale, som nyttiggøres.

Stk. 5. Ved udstedelse af efterforskningstilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 1 og 3, stilles sikkerhed for et beløb svarende til et årligt arealvederlag, jf. stk. 1 og 3. Kravet om sikkerhedsstillelse bortfalder, når der efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller når der foreligger en fyldestgørende efterforskningsrapport.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om vederlagssatserne, herunder ændre disse eller bestemme, at disse skal indeksreguleres.

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om opkrævning af vederlag, herunder om betaling af renter og gebyrer, når indbetaling sker for sent, og om, at opkrævningen og administrationen af vederlaget kan henlægges til en anden statslig myndighed.

VVM-procedure

§ 23. Tilladelse i henhold til § 20 til indvindinger, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, hvor offentligheden, myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke indvindinger der er omfattet af stk. 1. Anlæg, herunder indvindinger, der reguleres i enkeltheder ved særlig lov, er dog undtaget.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om underretning og høring af offentligheden, myndigheder og organisationer.

Bortfald, tilbagekaldelse eller ændring af tilladelser

§ 24. En tilladelse efter § 20 bortfalder, medmindre andet fremgår af tilladelsens vilkår, hvis den ikke udnyttes inden 3 år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

Stk. 2. Miljøministeren træffer foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Ministeren kan herunder meddele påbud eller forbud, fastsætte nye vilkår og ændre eller tilbagekalde tilladelser og godkendelser.

Stk. 3. Miljøministeren kan til enhver tid begrænse eller tilbagekalde en tilladelse efter § 20.

Anlæg på kontinentalsoklen

§ 25. Dansk ret gælder for anlæg, som med henblik på indvinding på kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet. Ved bestemmelse af danske domstoles og administrerende myndigheders stedlige myndighedsområde henregnes anlægget til det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af miljøministeren.

Klage

§ 26. Afgørelser truffet af miljøministeren efter kapitel 7 a kan påklages til Naturklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser truffet af miljøministeren efter §§ 20, 23 og 24 eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 20 a, stk. 5, og § 23, stk. 2, kan, for så vidt angår vilkår til beskyttelse af kulturarv, natur og miljø, påklages til Naturklagenævnet. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om vilkårene for områders udlægning til fælles råstofindvinding.

Stk. 3. Afgørelser efter § 20 om enkeltstående indvinding af op til 50.000 m³ oprensings- og uddybningsmaterialer til nyttiggørelse kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed. Tilsvarende gælder for afgørelser efter § 20, stk. 2, nr. 2, der indeholder vilkår, som er fastsat i regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1.

Stk. 4. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i klager efter loven, når klagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 5. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 26 a. Klageberettiget er

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) offentlige myndigheder,
- 3) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,

- 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 5) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 6) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser,
- 7) Dansk Industri,
- 8) Danmarks Rederiforening,
- 9) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere,
- 10) Danmarks Fiskeriforening og
- 11) enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 2. Afgørelse af, om en indvinding, jf. § 23, stk. 1, må antages at kunne påvirke miljøet i væsentlig grad, og tilladelse i henhold til § 20 til en sådan indvinding kan tillige påklages af lokale foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø.

Stk. 3. Afgørelser efter kapitel 7 a kan påklages af den kreds af klageberettigede, som er nævnt i stk. 1, nr. 1, 4-6 og 11.

Stk. 4. Ved klage efter stk. 1, nr. 5 og 6, jf. stk. 3, kan Naturklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.

§ 26 b. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Klage indgives skriftligt til miljøministeren, der videresender den til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 4. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre Naturklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 3 og 4 ikke gælder for visse arter af afgørelser.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om underretning af de klageberettigede.

Kapitel 5

Ekspropriation

§ 27. Kommunalbestyrelsen kan ekspropriere fast ejendom, der ikke tilhører staten, og rettigheder over sådan ejendom, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at realisere en planlægning til fremme af de formål, der er nævnt i § 1.

Stk. 2. Ved ekspropriation til erhvervelse af ejendomsret bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 3. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 47-49 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter stk. 1.

Stk. 5. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 51-56 og 59-67 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Indberetninger og undersøgelser

§ 28. Den, der udfører en råstofboring eller en prøvegravning i jorden, på søterritoriet eller kontinentalsoklen, skal inden 3 måneder efter udførelsen underrette De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og By- og Landskabsstyrelsen om boringens

beliggenhed, de forefundne jordlag og vandstanden samt indsende prøver af de gennemborede lag. Inden for samme frist skal resultater af geofysiske undersøgelser og andre råstofundersøgelser, herunder om råstoffernes kvalitet, indberettes til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og By- og Landskabsstyrelsen.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse af boringer efter råstoffer. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal indsendes til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og By- og Landskabsstyrelsen, og om, at oplysninger i særlige tilfælde ikke skal indberettes.

§ 29. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der foretager råstofindvinding, skal give oplysninger om indvindingen, blandt andet om beliggenhed, art og mængde af de forekomster, der indvindes, om anvendelsen heraf, og at oplysningerne skal gives elektronisk.

Adgang til undersøgelser på fremmed grund

§ 30. Miljøministeren og et regionsråd kan på en fremmed grund lade foretage boringer, geofysiske undersøgelser og andre tekniske forarbejder og undersøgelser, som skønnes nødvendige i forbindelse med opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Mindst 2 uger forud skal der gives skriftlig meddelelse til ejere og brugere af vedkommende ejendom eller, hvis dette ikke er muligt, ske offentliggørelse i et eller flere lokale blade.

Stk. 3. Skader, der forvoldes i forbindelse med undersøgelserne, skal erstattes.

Stk. 4. I mangel af enighed påhviler det den, der har ladet foranstaltningen udføre, at indbringe erstatningsspørgsmålet for Taksationskommissionen. Lov om offentlige veje §§ 51-58 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Tilsyn

§ 31. Kommunalbestyrelsen påser for så vidt angår råstofindvinding på landjorden, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes, at påbud eller forbud efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes.

Stk. 2. Miljøministeren påser, for så vidt angår indvinding og efterforskning af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes, at påbud eller forbud efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden, jf. stk. 1 og 2, skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af kommunalbestyrelsens tilsynsvirksomhed.

Stk. 5. Miljøministeren kan bestemme, at tilsyn skal udøves af andre myndigheder.

§ 32. Miljøministeren og kommunalbestyrelsen eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter samt skibe eller andet indvindingsmateriel for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem i medfør af denne lov, herunder for at foretage undersøgelser af betydning for lovens formål. Legitimation skal forevises efter anmodning.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse. Stk. 1 finder tilsvarende ikke anvendelse på rum på skibe, som udelukkende anvendes til privat beboelse.

Stk. 3. Politiet yder nødvendig bistand til at udnytte adgangsretten efter stk. 1.

Stk. 4. Ved eftersyn af erhvervsvirksomheder skal indehaveren og beskæftigede personer yde de i stk. 1 nævnte myndigheder fornøden vejledning og hjælp.

§ 33. Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom eller indvindingsmateriel at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 7 a.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden, jf. § 31, stk. 1 og 2, kan for ejerens regning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal vedkommende myndighed lade påbudet aflyse fra tingbogen.

Stk. 3. I de i § 31, stk. 3, nævnte situationer skal tilsynsmyndigheden meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør. Dette kan ske ved meddelelse af påbud eller forbud. I den forbindelse kan tilsynsmyndigheden blandt andet

- 1) påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand,
- 2) lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet,
- 3) forbyde fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet.

Stk. 4. Tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kapitel 7 a

Miljøskade

§ 33 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

§ 33 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forårsaget i forbindelse med håndtering af indvindingsaffald, forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket.

Stk. 3. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder som fastlagt i §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven, som ikke er omfattet af stk. 2, forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 33 c. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette tilsynsmyndigheden, jf. § 31, stk. 1 og 2, om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 33 g.

§ 33 d. Tilsynsmyndigheden kan påbyde den ansvarlige for driften at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden påvirkning af naturen eller miljøet.

§ 33 e. Påbud efter § 33 d kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom eller det indvindingsmateriel, hvor der er påvist en påvirkning af naturen eller miljøet. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen eller indvindingsmaterialet.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen eller indvindingsmaterialet, kan tilsynsmyndigheden meddele den, der har rådighed over ejendommen eller indvindingsmaterialet,

påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen eller indvindingsmateriellet.

§ 33 f. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 33 b, stk. 2, kan godtgøre, at miljøskaden

1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet,

2) skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser, som skyldes den pågældendes egne aktiviteter, eller

3) er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd.

Stk. 2. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 33 b, stk. 2, kan godtgøre, at faren skyldes forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1 eller 2.

§ 33 g. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af aktiviteter som nævnt i § 33 b, stk. 2 eller 3, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om, at der foreligger en miljøskade forårsaget af aktiviteter som nævnt i § 33 b, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 33 f, stk. 1.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 1 om, at der foreligger en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af aktiviteter som nævnt i § 33 b, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 33 f, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forelægge et udkast til afgørelse efter stk. 1 med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljøministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljøministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 33 h. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 33 g kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 33 i. I sager, hvor kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, sender kommunalbestyrelsen afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljøministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen offentliggør afgørelsen.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 33 j. Hvis en klageberettiget efter § 15, stk. 2, og § 26 a, stk. 3, har formodning om en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal tilsynsmyndigheden på anmodning fra den klageberettigede træffe afgørelse efter § 33 g eller § 33 h.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 8

Administrative bestemmelser

§ 34. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om tilladelse til efterforskning og råstofindvinding skal indeholde, herunder at undersøgelsesprogrammer til brug for ansøgningen forud skal godkendes af ministeren. Det kan bestemmes, at en ansøgning skal indgives på et særligt skema. Det kan endvidere bestemmes, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at undersøgelsesdata skal indgives i et bestemt format.

§ 35. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsernes administration af § 7.

Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre fastsætte regler for samarbejdet mellem regionsrådet og andre myndigheder. Det samme gælder for samarbejdet mellem kommunalbestyrelserne og andre myndigheder.

§ 36. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilladelser efter § 7, stk. 1, i nærmere angivne tilfælde af mere vidtrækkende betydning meddeles af ministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan beslutte at overtage regionsrådets eller kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning.

Oplysningspligt

§ 37. Miljøministeren kan pålægge regionsrådene og kommunalbestyrelserne at tilvejebringe oplysninger til brug for vurdering af forhold, der er omfattet af loven. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Delegation af ministerens beføjelser

§ 38. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Sagkyndige råd

§ 39. Miljøministeren kan nedsætte sagkyndige råd til at rådgive myndighederne i spørgsmål om råstoffer.

Gebyrer

§ 40. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn efter loven.

Internationale forpligtelser

§ 41. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter § 7, stk. 1 og 2, og § 20 kan meddeles, samt regler om indholdet af planlægning efter § 5 a, jf. § 6.

Bornholms Kommune

§ 42. De opgaver og beføjelser, som loven henlægger til regionsrådet, udføres for Bornholms Regionskommunes vedkommende af kommunalbestyrelsen.

Kapitel 9

Søgsmål og straf

§ 43. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af Taksationskommissionen, jf. § 27, stk. 4, og § 30, stk. 4, kan ikke indbringes for domstolene, før Overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

§ 44. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 7, § 9, stk. 2, § 16, stk. 3, § 20, § 28, stk. 1, og § 33, stk. 1,
- 2) tilsidesætter vilkår eller begrænsninger, der er fastsat i en tilladelse eller i forbindelse med en anmeldelse efter loven eller efter regler udstedt i medfør af denne,
- 3) tilsidesætter forbud eller påbud efter § 7, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 31, stk. 3, eller undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er udstedt efter regler fastsat i medfør af loven,
- 4) modvirker myndighedernes adgang til ejendomme, lokaliteter, skibe eller indvindingsmateriel i strid med § 32, stk. 1, eller undlader at efterkomme en anmodning efter § 32, stk. 4, eller
- 5) undlader at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 33 c.
- 6) (Ophævet²⁾)

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år under de i stk. 2 anførte omstændigheder.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. stk. 2, nr. 2.

Stk. 6. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år for overtrædelse m.v. som omhandlet i stk. 1 og for overtrædelser af bestemmelser i regler udstedt efter loven.

§ 45. (Ophævet).

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§§ 46 – 47. (udeladt)

§ 48. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, dog træder § 46 i kraft den 1. august 1991.

Stk. 2. Lov nr. 237 af 8. juni 1977 om råstoffer ophæves. § 5, stk. 3 og 4, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet forbliver dog i kraft indtil 30. juni 2003 for så vidt angår andre råstoffer end sten, grus og sand.

§ 49. Regler, der er udstedt efter bestemmelserne i § 46, nr. 2, og § 48, stk. 2, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Frikommuneforsøg, der er godkendt efter de regler, der er nævnt i § 47, forbliver i kraft.

§ 50. Afgørelser efter de regler, der er nævnt i § 46, nr. 2, § 48, stk. 2, og § 49, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes nye afgørelser. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 51. (Ophævet)

§ 52. Retten til råstofindvinding i henhold til anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet bortfalder for andre råstoffer end sten, grus og sand den 1. juli 2003 jf. dog § 52 a.

§ 52 a. Indvinding af andre råstoffer end sand, grus og sten omfattet af en anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet må efter den 1. juli 2003 kun finde sted, såfremt der er meddelt tilladelse hertil efter § 7, stk. 1.

Stk. 2. En indehaver af en hidtil uudnyttet ret til indvinding af andre råstoffer end sand, grus og sten omfattet af en anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet skal for at bevare retten til indvinding inden den 1. juli 2003 søge amtsrådet om tilladelse til indvinding efter § 7, stk. 1, eller meddele amtsrådet, at retten til indvinding ønskes bevaret. Herved forlænges retten til indvinding til 1. juli 2028.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger en meddelelse om forlængelse af anmeldte rettigheder skal indeholde.

§ 53. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse, der, jf. lovens § 98, ændrer § 14 og § 16, stk. 2 i lov nr. 357 af 6. juni 1991 om råstoffer, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 93. Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Lov nr. 484 af 12. juni 1996 om ændring af lov om råstoffer og lov om kontinentalsoklen, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.:

§ 2. I lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, som ændret ved § 46 i lov nr. 357 af 6. juni 1991, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Miljøministeren kan tillade udforskning og indvinding af de råstoffer, der er omfattet af lov om råstoffer, efter reglerne i lov om råstoffer.«

§ 3. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. Sager, der inden lovens ikrafttræden er indbragt for miljøministeren efter § 25 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 217 af 21. marts 1994 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Skov- og Naturstyrelsen, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Regler, der er udstedt efter bestemmelserne i kapitel 4 i råstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 10. marts 1992, som ændret ved lov nr. 212 af 29. marts 1995, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Afgørelser, der er truffet efter den hidtidige lovgivning, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes nye afgørelser, jf. dog stk. 5 og 6. Overtrædelse af afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Tilladelser udstedt efter § 19 i lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 10. marts 1992, eller efter § 15 i lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 30. januar 1989, og § 2 i lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, kan dog kun udnyttes inden for geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder, hvortil miljøministeren har meddelt tilladelse til efterforskning eller indvinding af råstoffer efter § 20 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7. Overtrædelse af vilkår i tilladelserne straffes efter de hidtil gældende regler. Bestemmelserne i § 24, stk. 2-4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder også anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilladelser efter den hidtidige lovgivning.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i stk. 5, 1. pkt., kan indvindingsmateriel med tilladelse efter § 19 i lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 10. marts 1992, eller efter § 15 i lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 30. januar 1989, og § 2 i lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, uden tilladelse efter § 20 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, foretage indvinding inden for de indvindingsområder, der pr. 1. januar 1997 udlægges af miljøministeren i medfør af lovens § 22 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

Lov nr. 19 af 13. januar 1997 om ændring af lov om naturbeskyttelse og lov om råstoffer, som ændrer §§ 13, 14 og 16, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. Afgørelser, der er påklaget inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende klageregler.

Lov nr. 426 af 10. juni 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om råstoffer, som ændrer § 10, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, som ændrer § 10, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 94. Loven træder i kraft den 1. januar 2000, ---

Lov nr. 447 af 31. maj 2000 om ændring af visse miljølove (Implementering af Århuskonventionen m.v.), som ændrer §§ 12, 15, 26 og 26 a-b, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14

Loven træder i kraft den 15. september 2000, ---

Lov nr. 145 af 25. marts 2002 om ændring af forskellige love som følge af sammenlægningen af de bornholmske kommuner, som ændrer § 42, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 78

Loven træder i kraft den 1. januar 2003, ---

Lov nr. 1055 af 17. december 2002 om ændring af lov om råstoffer, som ændrer §§ 13, 20, 44, 51, 52 og 52 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2003, § 1, nr. 1, 3 og 4, dog først den 1. juli 2003.

Stk. 2. Sager om indvinding af andre råstoffer end sand, grus og sten omfattet af en anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet, hvor indvindingen er afsluttet inden den 1. juli 2003, behandles dog efter de hidtil gældende regler, ligesom afgørelser i sådanne sager bevarer deres gyldighed og overtrædelse heraf straffes efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, som ændrer §§ 32 og 44, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler), som ændrer § 45, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 566 af 24. juni 2005 om ændring af lov om råstoffer (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår råstofplanlægning og -indvinding på land.), som ændrer §§ 5-7, 9-13, 17, 27, 30-32, 35-37, 42 og 44 samt indsætter nye §§ 5 a og 6 a, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Sager, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Forslag til den første råstofplan, der udarbejdes efter råstoflovens §§ 5 a og 6 a som affattet ved denne lov, skal offentliggøres senest den 1. januar 2008.

Stk. 4. Indtil en råstofplan efter § 5 a træder i kraft, er kommunalbestyrelsen bundet af regionplanretningslinjer for anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden i en regionplan, der midlertidigt helt eller delvis er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, eller § 4 i lov om ændring af lov om planlægning. (Udmøntning af kommunalreformen). Tilladelser må ikke stride mod planlægning efter lov om planlægning eller miljømålsloven.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform), som ændrer § 43 har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2. Reglerne om retternes saglige og stedlige kompetence og om rettens sammensætning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, 55, 58-60, 77, 79, 113, 115, 122 og 123, og §§ 4-6, 8, 29, 32-40, 46, 47, 75-77, 83, 84, 87-96, 98 og 102 finder anvendelse i borgerlige sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden, eller som henvises til behandling ved byretten i medfør af stk. 8, og i straffesager, hvor der ved lovens ikrafttræden ikke er rejst tiltale i 1. instans, jf. dog stk. 6, 2. pkt.

Stk. 3-22. (Udeladt)

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet), som ændrer § 26 og § 38 har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 533 af 6. juni 2007 om nationalparker, som ændrer § 12, § 15 og § 26 a, har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 37. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 om ændring af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (implementering af miljøansvarsdirektivet), som ændrer §§ 15, 26, 26 a, 33 og 44 og indsætter nyt kapitel 7 a (§§ 33a-33j), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. (Udeladt)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse), ændrer §§ 20, 24, 26 og 41, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), som ophæver § 45, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 515 af 12. juni 2009 om ændring af lov om råstoffer (Ophævelse af fartøjsgodkendelse og modernisering af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet m.v.), som ophæver § 10, stk. 1, nr. 4, § 19 og § 24, stk. 2, 4 og 5, indsætter § 6 a, stk. 5 og 9, § 10, stk. 2, § 20 a, § 22 a, § 26, stk. 2, § 26 a, nr. 7 og 8, og § 34, 3. pkt., og ændrer fodnoten til lovens titel, § 6 a, stk. 5-7, § 10, stk. 1-6, § 20, § 21, § 22, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, 3 og 6, § 26, stk. 1-4, § 26 a, stk. 1-3, § 28, stk. 1 og 2, § 29, § 41, stk. 4 og § 44, stk. 1-3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 6-11, 18 og 19, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁾

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. Indvindingstilladelser på baggrund af efterforskningstilladelser, som er givet før den 13. marts 2009, meddeles tidsbegrænset indtil den 31. december 2011 og uden krav om betaling af vederlag. Hvis særlige forhold gør sig gældende, kan tilladelserne forlænges med 1 år ad gangen i op til 2 år.

Stk. 5. Indvindingstilladelser, der udløber den 31. december 2009, kan forlænges i op til 1 år med krav om betaling af vederlag efter § 22 a. Dette gælder ikke indvindingstilladelser med fælles adgang til indvinding.

Stk. 6. Ansøgninger om efterforsknings- og indvindingstilladelse, der er modtaget efter den 13. marts 2009, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 7. Til råstofindvinding efter indvindingstilladelser i områder med fælles adgang til indvinding af fælles råstofressourcer må der indtil den 31. december 2009 alene anvendes indvindingsmateriel med lastekapacitet på op til 2.000 m³.

Miljøministeriet, den 24. september 2009

Troels Lund Poulsen

/ Niels Christensen

Officielle noter

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EU-Tidende 2006 nr. L 102, side 15).

²⁾ Ved lov nr. 1055 af 17. december 2002 om ændring af lov om råstoffer blev daværende § 44, stk. 1, nr. 2 og 6 ophævet, og nr. 3-5 blev herefter til nr. 2-4.

³⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 14. juni 2009.